Ner 294. ROK 1845. SRODA 24 GRUDNIA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina		Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła pod.. Reau.	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
	6	26" 8, 742	+ 1° 3	1, 78	ZPł. Zachodni słaby	Pochmurno	Mgla
23	2	7, 747	+ 0, 4	1, 88	Pn. Wschodni ,,	Chmurno	
	10	9, 001	+ 0, 6	1, 84	,, ,,	Pochmurno	Snieg mały

Wiadomości krajowe.

KRAKÓW.

Wszyscy dziś, starym zwyczajem życzą sobie Dosiego Roku. Umieszczamy tu z Pszczółki Krakowskiéj z roku 1819 legendę pod nazwą.

DOSIEGO ROKU.

Niegdyś w bliskości Krakowa,
Żyła Dorotka nadobna,
Sarmackich dziewic królowa,
Z wdzięku do gwiazdy podobna.
Wszyscy jéj chłopcy mawiali:
»Ach Dosiu twe czarne oczy,
»Twe usta małe z korali
»Wzniecają ogień uroczy.
»Uśmiech bóstwo wyobraża,
»Posępność trwogą przeraża..,«
Kochana Dorotka była,
Niewinna, cnotliwa, choża,
Jak wiosna wonna i miła,
Kwitnąca zawsze jak róża.
Wnet sławna w całym Krakowie,
Za bóstwo głoszono wszędzie,
Bo mówią że i królowie
W jeńców jéj bywali rzędzie.
Czysta jak promień księżyca.
Sto lat przeżyła dziewica!..
Dniem przed Bożem Narodzeniem.
Spojrzawszy po wszystkich mile,
Dorotka jakiemś natchnieniem
Poczuła ostatnią chwilę....
»Już mnie zabiera czas gończy,
»Dosich lat wszystkim wam życzę!
»Sto niech każdy zakończy,
»Nim ujrzy Boga oblicze!...
Odtąd poszło z jéj uroku,
Życzenie *Dosiego Roku!*— M*

Daleko piękniejszy zwyczaj od kilku lat zaprowadził Rząd nasz w miejsce życzeń na Nowy rok, składkę na biednych. Z przyjemnością dowiadujemy się, że obecnie, gdzie potrzeba wsparcia znaczniéj się objawiła, — już bardzo wiele osób przyspieszyło z ofiarą na ten zbawienny cel na ręce P. Pissarzowskiego Sekretarza D. G. Senatu mieszkającego przy ulicy Grodzkiéj pod L. 202. Serca prawdziwą tchnące ludzkością niepotrzebują zachęty do wspomagania bliźniego. —

WIDOWISKA W TEATRZE. Dnia 16go grudnia *Pocztylion z Lonjumeau*; — dnia 18 *Szpada mojego ojca*, i krotochwila: *Emancypacya Sabiny*; — dnia 20 *Zaręczyny przed frontem*; dnia 21 *Czternaście Dam*, nowa komedya w 3 aktach z francuzkiego;—d. 23 dziewiąty raz *Napój miłosny*, (panna Bełcikowska, Adina;)— po jutrze dwudziesty trzeci raz ulubiona *Córka Pułku*. — Wkrótce dana będzie po raz pierwszy opera Belliniego, od dawna pożądana: *Lunatyczka*, —niemniéj kilka nowych dzieł dramatycznych ujrzemy na scenie naszéj; między innemi nowy dramat z francuzkiego w 5 aktach przez Juliana Dorau (tłómacza *Czternastu Dam*) przełożony pod napisem: *Porte-Spada*, i dramat historyczny z czasów Zygmunta IIIgo w 5 aktach z prologiem oryginalnie napisany, z nową zupełnie garderobą, pod tytułem: *Panna Urszula*.

Wiadomości zagraniczne.

— *Warszawa* 19 *Grudnia*. —

W wykonaniu woli N. Pana, iżby przepisy wydane w Cesarstwie, zabraniające Starozakonnym używania tamże dotychczasowego ich ubioru, rozciągnięte zostały i na Królestwo Polskie, tudzież z mocy upoważnienia JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, objawionego przez wypis z protokułu posiedzenia Rady Administracyjnéj, z dnia 18 listopada r. b. Nro 28,200,

Kommissya Rząd. S. Wewn. i Duch. wydała następujące rozporządzenie: 1) Rządy Gubernialne oznajmić mają niezwłocznie wszystkim dozorom bóżniczym i gminom Starozakonnych, że począwszy od dnia 1 stycznia $18\frac{49}{50}$ roku, używanie dotychczasowych starozakonnych ubiorów mieszkańcom Królestwa jest zupełnie zabronione, niemniéj, że do roku tego, zacząwszy od dnia 1 lipca 1846 roku, nie wolno jest Starozakonnym nosić ubioru żydowskiego, jak za opłatą poniżéj w punkcie 7 ustanowioną.— 2) Za ubiór starozakonny, którego używanie jest zabronione, uważane być ma: *Co do płci męzkiéj:* jedwabne, prunelowe i t. p. długie kapoty, pasy nad biodrami, czapki futrzane, tak zwane krymki i jarmułki, tudzież inne bez daszków wyłącznego żydowskiego kroju, spodnie krótkie, trzewiki, zapuszczanie bród i pejsów. *Co do płci żeńskiéj* turbany, bindy, suknie kroju żydowskiego, pantofle kolorowe i t. p. odróżniające ubiory i ozdoby. — 3) Dozwolonem zostaje żydom przyjąć bądź ubiór innym mieszkańcom Królestwa właściwy, bądź też ubiór rossyjski.—4) Ze względu wszakże, że najznaczniejsza część żydów używa trzewików, i nosi suknie z materyj jedwabnych, których pozbycie się w tak krótkim czasie mogłoby wystawić klassę ubogą na straty, dozwala się żydom, przyjmującym ubiór innym mieszkańcom Królestwa właściwy, sporządzać takowy z materyj jedwabnych jeszcze przez lat 2 to jest do 1go stycznia 1848 roku, i nosić przez rok jeden trzewiki.—5) Żydzi przyjmujący strój rossyjski, pod żadnym pozorem na takowy materyj jedwabnych używać, lub przy nim nosić trzewików nie mogą.—6) Określając bliżéj ubiór, jaki Starozakonnym nosić wolno, domieszcza się następujący opis: *Co do płci męzkiéj:* kapelusze z rondami proporcyonalnéj, przez innych mieszkańców używanéj szerokości zwyczajne furażerki, a to bez jarmułki i pejsów, surduty krótkie, sukienne sierciowe, lub płócienne, drelichowe, cwilichowe i t. p., i bez pasa, lecz zapinane na góziki, albo też proste rossyjskiego kroju surduty, przy których włosy noszone być mogą obcięte na sposób rossyjski. —*Co do płci żeńskiéj:* na głowie zwyczajny czepek albo kobiecy kapelusz, suknię zwyczajnego niemieckiego kroju, albo ubiór jaki noszą Rossyanki. 7) Za pozwolenie noszenia ubioru żydowskiego od dnia 1go lipca roku przyszłego do dnia 1go stycznia 1850 r., pobierane być mają tytułem »konsensowego od ubioru żydowskiego« opłaty w stosunku następującym: *a*) od kupca hurtowego, posiadacza dóbr ziemskich, dzierżawcy propinacyj wiejskich lub miejskich, dzierżawcy dochodów skarbowych lub miejskich, przedsiębiercy dostaw rządowych, po rs. 50 rocznie; *b*) od kupca cząstkowego, szynkarza, karczmarza, po rsr. 30; *c*) od kramarza, przekupnia, faktora, po rub. sr. 20; *d*) od mieszkańców miast, trudniących się jakimbądź drobniejszym procederem przemysłowym, po rsr. 10; *e*) od rzemieślników, osadników wiejskich, uprawą roli trudniących się, oficyalistów, służących, wyrobników, po rsr. 5; *f*) od wszystkich innych do powyższéj kategoryi nie należących żydów, po rub. sr. 3; opłaty powyższe, pobierane być mają od każdéj osoby do familii należącéj, bez różnicy płci, skoro osoby te razem mieszkają.—8) Uwolnieni są od uiszczania opłat pomienionych: *a*) dzieci do lat 10 wieku; *b*) osoby więcéj nad lat 60 wieku mające; *c*) ci wszyscy którzy zmienią ubiór żydowski na wspólny innym mieszkańcom; lub na strój rossyjski, licząc od chwili, w któréj do téj zmiany przystąpią; gdyby który z Starozakonnych do téj kategoryi należących, do noszenia poprzedniego ubioru powrócił, taki do opłaty konsensowéj na nowo pociągnięty być ma.—9) Fundusz z opłaty konsensowéj od ubioru żydowskiego oddawany być ma pod zarząd Rady Głównéj zakładów dobroczynnych ludu starozakonnego. Kommissya Rządowa Spraw Wewn. i Duch. rozstrzygać będzie wszelkie kwestye, z niniejszego rozporządzenia wyniknąć mogące, mianowicie: co do kwalifikacyi osób do różnych kategoryj, pod względem niszczania opłaty.

— *Wiedeń* 4 *Grudnia.* —

Arcy-Xiążę Ferdynand, gubernator Galicyi, zabawi tu aż do przybycia N. Cesarza Rossyjskiego.

Jenerał Xiążę Karol Lichtenstein wyjechał do Tryestu; gdzie oczekiwać będzie na przybycie N. Cesarza Mikołaja, przy którym pełnić będzie służbę jenerała adjutanta przez czas pobytu J. Cesarskiéj Mości w krajach austryackich.

— *Dnia* 6 *Grudnia.* —

Obecny tu kommisarz Don Karlosa pan Dameto, ma mieć polecenie sprzedania części familijnych tego Xięcia klejnotów.

— *Paryż* 9 *Grudnia.* —

Jour. des Déb. pomimo wyraźnego zaprzeczenia ze strony *Standarda*, który może być uważany za bezpośredni organ gabinetu angieskiego, daje ciągle wiarę, że wiadomość udzielona przez *Times* względem praw zbożowych, jest autentyczną. Nie pojmujemy na czem opiera swe zdanie dziennik ministeryalny, francuzki, bo przypuściwszy z dziennikiem *Débats*, że dziennik tak poważany jakim jest *Times*, nie mógłby udzielać tak ważnéj nowiny bez zapewnienia się o jéj autentyczności, przypuścić także należy, że tak poważny dziennik, jakim jest *Standard*, nie zaprzeczałby nowiny tyle ważnéj, nie posiadając przeciwnych dowodów.

W tymże dzienniku czytamy co następuje: Otrzymaliśmy urzędowe wiadomości z Algieru pod dniem 30 listopada. Abd-el-Kader powrócił na zachód udając się na południe Gudżilla, tą samą prawie drogą, którą odbył udając się do Taguine i Suaghi-el-Amer, o czem właśnie doniósł jenerał Bedeau z Medeah pod dniem 29 listopada, gdzie przybył pozostawiwszy w Bogbar jenerała Marey.

Dziś w przytomności Króla, rodziny Kró-

lewskiéj i ministrów spuszczoną została z warsztatu na Sekwanę parowa fregata *Chaptal* o sile 220 koni.

El-Hadżi Abd-el-Kader Aszasze, poseł Cesarza marokańskiego we Francyi, oczekiwany jest na dzień 15 b. m. w Paryżu.

Abd-el-Kader robi ciągle nowe postępy pomiędzy arabskiemi pokoleniami. Marszałek Bugeaud polecił wprawdzie jenerałowi Jussuf ściganie Abd-el-Kadera; ale Jussuf z trudnością dosięgnie Emira, którego taktyką jest unikanie wszelkiéj walki, a niepokojenie francuzkich kolumn ze wszystkich stron przez pobudzanie pokoleń do powstania. Wyprawa Abd-el-Kadera do Taguine, lubo ta po za liniami granicznemi Algieryi i tak nazwanego Tell zaszła, była jednak bardzo szkodliwą dla interesów francuzkich, przywróciła bowiem znowu pod władzę Emira pokolenia, które były podbite lub neutralne, zatamowała handel francuzki z pokoleniami sprzymierzonemi, zburzyła stacye, które jenerał Marey zbudował był na drodze z Bogar do Tagnine, a które służyć miały za punkta oparcia dla arabskich duarów, mających stanowić zasłonę dla karawan z El-Aguat do Medeah. Samo ukazanie się jego przy granicy Titteri, może tam spowodować powstania które już przytłumione były.

— *Rzym 2 Grudnia.* —

Wedłng ostatnich wiadomości z Neapolu N. Cesarz rossyjski przybędzie tu dopiero około 12 grudnia.

— *Londyn 9 Grudnia.* —

J. C. W. W. Xiążę Rossyjski Konstanty odpłynął onegdaj z Plymouth na morze Śródziemne.

Według *Morning Post*, królowa Wiktorya spodziewa się swego rozwiązania na początku kwietnia.

Opowiadają tu o otrzymanych w wielkiéj tajemnicy odwidzinach pana Peel u królowéj w dniu 6 b. m. na wyspie Wight, a którym za powód przypisują kwestyę praw zbożowych. Z drugiéj strony rozchodzą się wieści o blizkiem wystąpieniu z gabinetu pana Peel, i o stanowczém przez xcia Wellingtona odmówieniu zezwolenia na zniesienie praw zbożowych. Na wczorajszéj radzie gabinetowéj miano postanowić dalsze odroczenie parlamentu.

— *Madryt 2 Grudnia.* —

Dziś z zadziwieniem całego Madrytu, xiążę Walencyi (jenerał Narvaez) kazał całéj załodze tutejszéj wystąpić w paradzie za jedną z bram miasta, w celu obchodzenia uroczyście siódméj rocznicy odniesionego przed 7 laty zwycięztwa nad Kabrerą pod Cheste. Pułkowi konnemu »Pavia« ndzielono przy téj sposobności order św. Ferdynaoda. Szczególne uwagi spowodowała ta okoliczność, że jenerał Fulgosio, który w owym czasie służył pod chorągwią Don Karlosa, dziś jako jlny Kapitan Madrytu musiał chwalić wojsko za okazaną wtedy waleczność przeciwko jego ówczasowemu towarzyszowi broni, i przypiąć wstęgę orderową do sztandaru tegoż pułku.

— *Neapol 29 Listopada.* —

Król powrócił wczoraj z powszechną radością z Palermo do Neapolu. — W porcie tutejszym pękła szruba przy kotle parowym okrętu *Tancred*, jednak nie zrządziła żadnego przypadku. — N. Cesarz rossyjski, któremu Palermo bardzo się podoba, przybędzie tu dopiero około 6 grudnia. Sciągnięto tu jakie 30,000 żołnierzy dla odbycia manewrów i parady. Przyjęcie Jego Ces. Mości będzie nader świetne. Dwa wielkie bale dane będą w pałacu królewskiem i w pałacu posła rossyjskiego, następnie zwidzi Cesarz Pastum i Pompei i będzie miał udział w wielkiem polowaniu.

Znana tancerka Taglioni bawi teraz w Rzymie, gdzie za 12 wieczorów otrzyma 24,000 fr. Nie licząc jéj ogromnego majątku, posiada ona w Wenecyi dwa najpiękniejsze pałace, a teraz kazała wybudować trzeci nad jeziorem Comeńskiem, w którem osiąść zamyśla.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 23 do dnia 24 Grudnia.

Potocki August hr., z Polski; — Moszyńska hr., Wosińska Izabella ob., Czechowska, z Galicyi; — Mejneke Henryk ob., Mężyński Daniel ob., z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Freigang porucznik ces. ros., Schmiedhausen Karol i Józef, Taglioni Filip, do Galicyi; — Ginter Ernest, Renne Ludwik, do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

PISARZ TRYBUNAŁU.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do powszechnéj wiadomości, iż na żądanie Wincentego Wolffa bankiera i Obywatela W. M. Krakowa w Gminie I. pod L. 18 mieszkającego, z mocy aktu zajęcia przez Komornika Pawła Więckowskiego na dniu 26 Lipca 1845 r. uskutecznionego, w drodze przymuszonego wywłaszczenia sprzedaną zostanie przez licytacyą publiczną kamienica pod L. 180 w Krakowie przy ulicy Grodzkiéj w gminie I. stojąca, granicząca na wschód z ulicą Grodzką, na połdnuie z ulicą Sgo Michała, na zachód z kamienicą Nro 189, przy winklu zaś zachodnio-północnym z tyłami kamienicy Nrem 182 oznaczonéj, JW. Józefy z Hr. Przerembskich Skorupkowéj własna, a to na satysfakcyą summy 44,000 Złp. do obligu Notaryalnego przed Antonim Matakiewiczem d. 22 Czerwca 1841 r. zeznanego, wyrokiem Trybunału Wydziału II. d. 16 Kwietnia 1845 r. zapadłym prawomocnym, ostrzeżenie hypoteczne za ważne uznającym, w aktach hypoteki W. M. Krakowa d. 1 Lipca

1845 r. w Księdze XXIV. dokumentów pod Nro 626 intabulowanym, przyznanéj.—Warunki téj licytacyi wyrokiem Trybunału d. 21 Października 1845 r. zapadłym ustanowione są następujące:

1) Cena szacunkowa kamienicy pod L. 180 przy ulicy Grodzkiéj stojącéj ustanawia się podług detaxacyi w summie 166,138 Złtp. 27 gr. która to cena na trzecim terminie licytacyi do summy 130,000 Złtp. zniżoną zostanie.

2) Chęć kupna mający złoży 1/10 część ustanowionego szacunku na rękojmią, to jest: summę 16,613 Złtp., którą w razie niedopełnienia któregokolwiek warunku utraci i oprócz tego realność w mowie będąca; niżéj szacunku sprzedaną będzie, na *risico* i koszta tegoż nabywcy.

3) Summy Instytutowe w wykazie hypotecznym pod pozycyami 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 17, umieszczone nabywca przejmie, z obowiązkiem opłacania prowizyi po 5/100 i takowe z szacunku będzie miał potrącone, jak niemniéj nowo-nabywca procenta od summ Instytutowych, od chwili nabycia, bez odwoływania się do skutków klassyfikacyi opłacać będzie obowiązany.

4) Koszta licytacyi nabywca zapłacić będzie obowiązany do rąk i za kwitem Adwokata sprzedaż popierającego.

5) Nabywca będzie obowiązany zapłacić podatki zaległe podług prawa i takowe z szacunku potrąci.

6) Nabywca po dopełnieniu warunków 4 i 5 otrzyma dekret dziedzictwa.

7) Nabywca obowiązany dotrzymać kontraktu najmu téj kamienicy, według kontraktu przed Notaryuszem Jakubowskim dnia 6 Maja r. b. zawartego, do dnia 1 Maja 1846 roku z JW. Kazimierzem Hr. Łubińskim, a czynsz od licytacyi obrachowany będzie miał z szacunku potrącony.

8) Resztę summy szacunkowéj nabywca wypłaci stosownie do prawomocnego wyroku klassyfikacyjnego tym wierzycielom którzy umieszczeni użytecznie zostaną.

9) Jeżeliby kto na pierwszym terminie nad ustanowiony szacunek zaofiarował otrzyma stanowcze przysądzenie.

10) Gdyby kto w ciągu tygodnia po stanowczem przysądzeniu o 1/8 część więcéj nad szacunek zaofiarował obowiązany będzie dopełnić formalności prawem przepisane.

Sprzedaż powyższa odbywać się będzie na Audyencyi Trybunału W. M. Krakowa i Jego Okręgu, w Krakowie przy ulicy Grodzkiéj pod L. 106 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10téj rano zaczynając, a to za popieraniem Jana Kantego Kleszczyńskiego Adwokata Sądowego.

Do rzeczonéj licytacyi wyznaczają się trzy termina:

1. na dzień 6 Marca
2. na dzień 7 Kwietnia } 1846 r.
3. na dzień 7 Maja

Wzywają się zatem na takową licytacyą wszyscy chęć kupna mający, tudzież wierzyciele prawo rzeczowe mający, aby się na pierwszym terminie licytacyi stawili i prawa swe przy ustanowieniu Adwokata pod prekluzyą złożyli.

Kraków dnia 22 Grudnia 1845 roku.

Lib wski.

LOTERYA KRAJOWA.

W ciągnieniu 1182 dnia 24 Grudnia 1845 roku w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały następujące Numera:

81. — 39. — 24. — 63. — 74.

Przyszłe i ostatnie ciągnienie 1183 przypada 31 dnia Grudnia 1845 roku.

Doniesienie prywatne.